



و سوې کوم چي بيله دغه غټ مجلس(لوی عنعنوی جرگې) څخه هم کيدای سواى چي نوموړې موضوع په يوه پيشنهادي توگه ونا تړاو مسؤلو کسانو ته وړاندي سوې وای ، چي يا په تور شپه کي بمبار دمان مه کوى او يا هم زموږ دخاوري څخه پرنور وهيوادو تعرض مه کوى، يا هم ملکي ځايونه مه په نخبنه کوى.

د نومبر د ۱۶ نېټې دغونډې درې موضوعگانې ډيرې مهمې او دنوموړي مجلس ( لويه جرگه) بنسټيزې موضوعو گانې وې .

لومړى : په افغانستان کي دناتود قواو دايمي شتون او دستراتيژيکو نقطو څخه گټه اخيستل .

دوهم : دافغانستان ملي حاکميت ته په در نه سترگه کتل .

درېم :ملي اردو روزل او په مخکنيواو هواى وسلو سمبالول.

اوس به راسولومړى موضوع ته :افغانستان دتار يخ په اور دو کي يو آزاد او بي طرفه هيواد وو. افغانان غواړي چي خپله همدغه آزادي او بي طرفي وساتي ، په همدغه منظور دغه ۳۳ کاله جنگ روان دى. نن ور ځ دخارجي قواوموجوديت نه يوازي دافغانستان استقلال ترخطر لاندي را وستلى دى بلکي؛ دهمسا په هيوادو دپار هم دتشويش سبب سوې دى.نوپه دې چي نوموړى تشويش په بنسټ کي حل کړل سي،با يد يوه هميشنې چاره وسنجول سي نودکړاونو پر هغه اصلي انگيزه بايد خبري وه کړو، نه داچي پر علت خبري و کړو، ولي هغه څه چي تر علت مخکي را منحنه کيږي هغه انگيزه او پر انگيزو با يد ورغږيو او د حل دپاره يې لاري ليکي پيدا کړو.

زه فکر کوم چي په افغانستان کي دجنگ انگيزه همدغه دنا تو دقواو شتون دى.نو که دنا تو قواوي په افغانستان کي دجنگ انگيزه وي ، اود افغانستان همسايه هيوادونه او دامنيت دشورا دايمي غړي لکه روس او چين ته دا يو جدى خطر وي نو بيا دافغانستان ستونزه يوه نړيواله ستونزه و بولو او نوموړې ستونزه با يد په نړى واله کچه حل کړل سي.

او پر نظامي شتون دامريکائي قواوبايد يو نړيوال کنفرانس جوړکړل سي.نو دامنيت دشورا دايمي غړي لومړى بايد دافغانستان په باب يوې پايلې ته سره ور سيږي. اوبيا همسايه هيوادونه هم په دې ډاډ من سي ، چي دافغانستان دلوري ودوى ته خطرمتوجه نه دى.اودهمسايه هيوادونوڅخه نه داچي( دنه لاس وهني) تضمين واخيستل سي.بلکي؛ په ډيرجدي ډول بايد څار او نظارت يې هم وسي ، چي دپلي يا ليکي د هغه غاړي څخه نظامي عمليات بند سي.

خو که څه هم دبن په لومړي کنفرانس کي نړيوالوږدې پريکړه هم کړې وه چي په افغانستان کي به دا يمي سوله را وستل کيږي. او هغه خطر چي دنويراله تروريزم د خوا يا القاعده دخوا څخه په افغانستان کي نړيوالو ته متوجه دى ، هغه ته به دپاى ټکى ايښوول کيږي.اوافغانستان به ديوه نړيوال نوي افغانستان په شان دنړيوالي ټولني غړيتوب تر لاسه کوي، خوداسي ونه سوه؛بلکي برعکس تر وريزم خپلي پايبې نورى هم ټنگى کړي،امنيت تر لومړيو کلونو نورهم په مراتبوډير خراب سو،ولسونودطالبانو ملاتړوکړاو تر ۹۰فيصده ډيره سيمه دمخالفينو په ولکه کي ده، دهيواد لوى لاري دمخالفينو په واک کي دي. اوپراکمالاتي لارو ددولت ټانکونه لا هم په مسؤنيت کي نه دي.حتا دکابل او شمالي ولايتونوامنيت چي تر ډيره وخته مسؤن وو ،هغه هم اوس دگواښ سره مخا مخ دى.نو دناتو په موجوديت کي دهيواد ملي حاکميت مسؤن نه سو بلکي ديوه نوي نړيوال جنگ سره مخامخ سو.او دورځي په اوسط ډول تر ۲۰زيات کسان دهيواد په گوټ، گوټ کي مري او

شهيدان کيږي. داځکه چې مور په دغه لس کاله کي دناتو په موجوديت کي ملي اردو او ملي پوليس پيدا نه کړه او نه هم وروزل سوه. شپږ ميا شتي کيږي ، چې دپا کستان دلوري پر افغانستان با ندي تر شپږزره ډيررا کيټونه راغلي دي، دکنډر غيرتمندخلک ددې غميزي قربانيان دي، خوددې بي صا حبه هيواد ږغ څوک نه اوري، نودناتو دقواوشتون به څه وي؟

دوهم : دافغانستان ملي حاکميت ته په در نه سترگه کتل :

که څه هم د لوی جرگې هغه بنسټيزه موضوع چې با يد ډير تنگار پر سوی وای يوه ملي حاکميت ته په در نه سترگه کتل وه، دنا ټو دخوا څخه هميشه پر ملي حاکميت با ندي تيری ددې سبب سوی دي چې زموږ با غيرته ولس بي ځورولی او دخپلوملي گټوپه خا طريبي دځان د دفاع بریدونو ته چمتو کړی دی. او په ډيره بيرحمانه توگه د شپي او ورځي دنا ټو تر بمبار دمانونو لاندي مر گوني شپي او ورځي سبا کوي، دکورونو تلايني بي په داسي حال کي اخيستل کيږي، چې دهغوی ونواميسو ، کلتور او عزت ته هيڅ ارزښت هم نه ور کول کيږي.

دغه لس کاله دولتي چارواکي په چغو، چغو نارې وهي ، چې د کورونو تلاشي دي ودريري او دافغاني ځواکونو په صلاح او مشوره دي پسله ډير عميق تحليل څخه داسنادو پر بنسټ ؛ هغه هم په ډيره عزت داری سره دي د محکمي د حکم سره سم دکورونو تلاشي تر سره سي، او د شپي عمليات دي بند سي ، خو نا ټواو امر يکائيان کله دملت ږغ ته غوږ نيسي. او هيڅ کله هم د بنا غلي رئيس جمهور و خبرو ته غوږ نه نيسي ( نو بيا لويه جر گه، دولتي چارواکي څه تضمين کولای سي چې پسله دغه لوی جر گي دي نا ټو ودې پريکړو ته ارزښت ور کړي). همدغسي زموږ دخاوري څخه د بي پيلوټه الوتکو په ذريعه دپا کستان پر خاوره په داسي حال کي بمبار دمانونه کوي ، چې دپا کستان دولت په چيغو، چيغو نارې وهي چې زموږ ملي حاکميت دخطره سره مخامخ دی. خو نا ټو غوږ نه پرې نيسي او نه ملي حاکميت ته ارزښت ور کوي. نو ايا ددایمي سترا تيژکوقواوپه دایمي شتون کي به افغانستان ددې تضمين وکولای سي ، چې نا ټو دي دايران او پا کستان دغه ملي ستونزه حل کړي؛ يا هم دامريکا ټيا نو په دایمي شتون او دایمي هډوپه پاته کيدو به دروسي ددولت انديښني، دسيمي سوله تر خطر او پو بننتي لاندي را نه ولي؟. نو حقيقت هم داستونزه دهمسايه هيوادو پر ځای ستونزه ده.

افغانستان خپل ځانگړني لري چې دتاريخ په اوږدوکي په همدغه لاندي ځانگړ نو پيژندل سوی دی.

۱- افغانستان يو آزاد هيواد دی او په را تلو نکی کي به هم وي.

۲- يو بي طرفه هيواد دی او وي به

۳- دهمزيستي مسلمات ايز داصل پلوی يا دگاونډيانو سره دښو روابطو پلوی هيواد به وو.

دريم :ملي اردوروزل او په مخکني او هوايي وسلوسمبا لول.يو ملت هغه وخت پيا وړی کيږي ، چې غښتلی فوځ ولري ، دفوځ غښتل توب په ملي اردو کي دی ، چې په ښواو مدرن وسلو سمبال وي، خودغه اردومخکي مور درلودله.او هغه وخت يعني دډاکټر نجيب الله په وخت کي په ۱۹۸۶م کال کي څه وخت چې دافغانستان شرقي سيمي يا جلال اباد دپاکستان تر بريد لاندي را غلی دافغانستان دولت او ملي اردو غاښ ماتونکی ځواب ورکړ. په داسي حال کي چې امريکا او غربي هيوادونه بي هم په ټوله قوت شاه ته ولاړ وه ؛ خو دافغانستان دفوځ په مقابل کي دسختي ماتي سره مخامخ سوه علت بي دا وو، چې افغانستان نوي او د دفاع وړ وسلې لکه: لوانداز ، سکاټ ، دلوانو را کيټونه اودا سي نور هوايي او ځمکني دفاعي سلاوي درلودلې،خوددبه مرغه چې

هغه ار دودامريکا له خوا دامريکا په مشرتابه دای - اس - ای او داوس پر قدرت نا ستو مجا هدينو دخوا څخه دخپل منځي جنگونو په وجه رنگ سو او وئې نه سو ساتلای. خو بيا امريکا هوډ کړی وو، چي په افغانستان کي به نوی اردو جوړوي او افغانستان به د ۱۹۷۵م کلونو په څير غښتلی اردو ولري. په دغه لس کاله کي دامريکا دنده دا وه ، چي افغانستان پر خپلو پښو ودروي اونن به مور دپا کستان تررا کيټي حملو لاندي هم نه را تلای او خارجي هيوادو ته به مو د مرستي ضرورت هم نه وای، مور به خپله دالقاعده او ترو ريزم سره مقابله کولای سو. نن مور خار جي هيوادو ته اړ تيا لرو او زموږ په هيواد کي نه نظامي توانمدي سته او نه وټيزه يا (اقتصادي) توان مندي سته. څه وخت چي روسي قوتونه دافغانستان څخه ووتله، نو دافغانستان اردو دودومره قوي وو، چي پرپاکستان يي دسکات دوه تو غندی ور پير کړي چي يوه دسکات تو غندی د پا کستان دايمي دستگه وڅنگ ته په څو کيلو مترۍ کي ولگيده او بله تو غندی هم په اسلام اباد کي دپارلمان وخوا ته نژدې ولگيده، چي پسله هغه پا کستان دسولي ږغ او هوډ وکړ. څرنگه چي افغانستان په دغه لسو کلونو کي نه نظامي اونه ملکي برلاسی تر لاسه کړی، دهیڅ ډول پر مختگ نخښي نښاني هم په کښي ونه ليدل سوې ، نو با ي د پردغه موضوع دافغانستان خلکو يا دهمدغه لوی جرگي دلاري او يا هم دترکي د کنفرانس دلاري خبري سوې وای يا هم په را تلونکي کي دبن په دوهم کنفرانس کي تر حه سي. خو داچي په مشورا تي لويه جرگه کي يو طرفه پيشنهادونه او پريکړي وسوې نو ددې پريکړو گټه به څه وي؟ زما دنظره که ودې جرگي ته دسولي غونډه ويل سوې وای او نوموړو را غونډ سو کسانو وطالبا نو او مخالفينو ته دسولي ږغ کړی وای او هغوی ته يي صا دقانه دعوت ور کړی وای دابه تردغه لوی جرگي په مراتبو هم ښه وای. او هم به يي اغيزي درلودلای. خولويه جرگه دافغانستان دخلکوپه زړونو او تاريخ کي يودهغه ارزښت ناکه عنعنو څخه ده ، کوم چي افغانان په ډيرو سختو شرايطو کي ، لويه جرگه را بو لي. او دهيواد مسؤليت و خلکو ته ورسپاري. نوبيا ملت پريکړه کوي او د ملت پريکړي دملت ټوله خلک عملي کوي. لويه جرگه زموږ دقانون يوه غوره برخه ده او په قانون کي ځای لري او دقانون په ۱۱۰ ماده کي داسي يا دونه ځيني سوې ده: «لويه جرگه دخلکو دارادي په څر گندولو کي لوړتر ين ار گان دی، چي زموږ دولسو نوونماينده گي کوي.» نو دغه عنعنه با ي د په ډير ښه، عزت او امانت داری سره وساتل سي. تر څو دغه عنعنه موساتلي وي. نو با ي د په استعمال کي پا ملرنه وسي . زموږ ددې خبري هدف او مقصد دادی، چي مور په دغه لويه جرگه کي چي په ۱۶ - ۱۱ - ۲۰۱۱م کال کي جوړه سوه ديوه پلوه مو عنعنوی لويه جرگه نوم ور کړی ؛ خو دبله پلو مو بيا بېرته هغه خپله خبره رد کړه او د مشوراتي عنعنوی جرگي په نوم موونومول، چي دغه دوي سوژي يا اصطلاوي په خپل منځ کي يواوبل سره نفي کوي. او ډير توپير سره لري ، يا به جرگه دخلکو عنعنوی جرگه وي او دخلکو په اراده سره به جوړه سوې وي ، نو بيا با ي داسي احترام ورته وسي لکه چي قانون ته احترام کيږي يا دخلکو ارادو او کلتورته چي احترام لازم دی. نو دلته بيا يوازي دمشورې په ډول جرگه را بلل او دهغه پريکړي و پارلمان ته استول ، ده رد او تا ئيد دپاره ، دا دخلکو دارادي يو توهين ، نقض او ردول دي، چي زموږ په ټوله تاريخ کي داسي جرگه نه تيره سوې او نه هم چا ليدلې ده. خو زما ددې خبرو مؤخه دانه ده چي گوا کي ريس جمهور لويه جرگه نه سي را بللای ؛ بلکي: ريس جمهور لويه جرگه په استراري حالت يا هغه خطرناکه حالت کي را بللای سي چي دهيواد اقتصادي ، ټولنيزي او سيا سي گټي دخطر سره مخامخ وي او داساسي قانون ۶۵مادي سره سم دا حق جمهور ريس ته ورکړل سوی دی. په نوموړي لويه جرگه کي دجرگي خلکو ته ددې حق ورنه کول سو ، چي دجرگي مشردي په ډموکراتيکه توگه انتخاب کي، يا دي منشيان دخلکو دمنځ څخه را انتخاب کي. فقط دوی په خپلو منځو کي سره وټاکل او يو لړ غالمغالونه هم پردې واوريدل سوه خو چاه غور پرې ونه نيوی.

**نتیجه :**

لومړی : زما دنظره، نوموړي جرگه ددولتي چارواکوپه غوښتنه او گډون جوړه سوې وه ، چي مرادبي دځانونو ساتل دي دناټو دقوتونو په وسيله د طالبانو او مخالفينو څخه.که دنا تو قوتونه په افغانستان کې نه وي ؛ په دې کې شک نه سته چي زمور با غيرته ولس به هغه کسان د محکمې ميز ته را کش کي کوم چي په ادري فساد، د مخکو په معافيا ، رشوت او ددولتي پوستونو څخه په ناوړه گټه اخيستلو سره لړلي او تورن دي.

دوهم : دنا تو دپاره دغه يو ښه وخت دی ، چي په هغو کسانو ځانونه قانوني کړي ، کوم چي ناټو هغوی ته دفساد زمينه برا بره کړېده.ستر قوتو نه دخپل خصلت له مخي پر هغه چاه تکيه کوي، کوم چي هغه غلامي قبلولای سي، خو هغه کسان چي مخور او ملي بنسټونه لري او پالي يې ، هغه ته په ښه سترگه ځکه نه گوري، چي ددوی سره دجوال خوله نه نيسي.اوبيرته دقدرت څخه يې ليري کول هم گران کار دی، نو ځکه پر لړلو وضعيفوکسانو تکيه کوي.

دریم : هغه پيسې چي په نوموړي جر گه کې ولگيدي که پر بل کوم ضرورت لگيدلي وای ښه به وای.ځکه په اوسنيوشرايطوکي دافغانستان دخلکوارتياوي ډيري دي او دافغانستان خلک و ټولنيزو همکاريو ته تر بل هر وخت ډيره اړتيا لري.خو مور نه يوازي داوسني وخت دلوی جرگي لگښتونه بي ځايه بولو بلکي درا روان د بن دوهم کنفرانس څخه هم تر دغه ډير تو قوع نه لرو.

**د حل لاره : زما دنظره دافغانستان مسئله دوي برخي لري.**

**لومړی :**

په افغانستان کي ډيرو کسانو ، سياست پوهانو ، سياسي گوندونو ، دوخت دولتونو اوداسی نور خارجي سيا ست پوهانو او خارجي تحليلگرانوپه دغه دپرش کالو کي خپل نظرونه په هره تار يخي مر حله کي وړاندي کړي دي ، خو يا يې خبري ځای نه دی نيولی او يا يې دخپلو گټوپه اساس غولونکي نظريات ور کړي دي.خو زما دنظره هره پيښه ځانته هم علت لري او هم دحل لاره ، خو دلته دگټوسوال دي چي دچاه گټي په څه کي دي،نوهغه دخپلو گټو پر بنسټ دافغانستان مسله تحليل کړي ده . او دپيښو د مخنيولو دپاره يې نه چاره سنجولي ده او نې هم دعلت په ځای پسي قدم ور اخيستی دی.خو دنړی اخبارونه او خپروني نارې وهي چي په افغانستان کي جنگ دی او سوله دحل لاره ده دلته درسی سر ورک نه دی؛ خو ورکوي يې ،دلته غل هم نارې وهي چي مه را گوری غله درغله او دکور خاوند هم دغه نارې وهي چي مه را گوری غله دي. هغه اصلي غل ځان پټ او ورک کړي دی.که نه نو خبره خو رو ښانه ده ( که غوا توره ده خو شيدي سپيني دي) . مور په او سني وخت کي گورو چي دهغه کسانو چي په دغه لس کاله کي په ميليونو ډالره پيدا کړه ، ايا مخکي ترهغه چي قدرت يې نه درلود سرمايه يې څومره وه؟ دغه سرمايه د دکومه کړه؟ معلومه خبره ده چي دافغانستان دخلکو څخه يې کالي کښلي دي، دهغوی څخه يې ډوډی غلا کړيده او دافغانستان دخلکو مال او شتمني يې لوټ کړي ده.او نور يې هم لوټوي نو دا خو يوه داخلي او کورنی ستونزه ده خو مور يې دمخنيوی په لاره کي پاته را غلي يو؛ په داسي حال کي چي دافغانستان دولتي خپروني او دافغانستان تحليل گران په چيغو ، چيغو نارې وهي چي دهيواد شتمني ددولتي غلو دلاسه چور سوه،ددولت مخکي ، فابريکي، دخلکوټولنيزي شتمنی خرڅي سوي ، عام خلک اوس دټولنيزو خد متونو دپاره هيڅ هم نه لري ، خو يو څو جنگسالاران بيا په بدل کي اباد سوه ، دلته که ځيني هغه کسان چي په دغه غلا کي شريک دي او په دغه نا مه سره چي مور سرمايداري ټولنه د چوراوغلا په پيسو جوړو؛ دغه خبره غلته ده او سرمايداري ټولنه چي يو اقتصادي او اجتماعي فرمايسون دی ، دسرمايه داری جوړيدل ځانته خپل اقتصادي شرايط او وخت غواړي،هغه دآزاد بازار او ازاد رقابت دلاري په سالمه اودرسته توگه جوړيدای سي،نه دخلکو دجيبو په لوټولوسره.او يا هم په دغه اوس وخت

کي دخارجي مؤسيسو مرستي چي دافغانستان په نا مه دخارجه څخه را ځي او دخلکو په شخصي جيو کي لويږي ايا په دې به زمور ټولنه بناده او اباده سي؟ تر ابده به په دغه ډول افغانستان آباد نه سي. نو دغه لس کاله تجريبه بنوي ، چي په افغانستان کي اداري فساد يوه لويه ستونزه ده ،چي ددې خوار ملت پر اوږو پرته ده، دبله پلوه په هيواد کي دځينو حلقو هغه کړني چي دژبني تعصباتو ، منطقوي توپيرونو او تعصباتو په باب دي، داهم داقتصادي ور سته پاته والي سبب سوي دي. اوزما دنظره دژبويه با ب ملي او درست انډول په نظر کي نه نيول کيږي.

**دوهم :** په اوسني وخت کي په افغانستان کي دجنگ اصلي موضوع دناتواو امر يکائيانو شتون دی.دافغانستان ستونزه چي هم يي په امنيت شورا کي تشويش را پيدا کړی دی.او هم يي همسايه هيوادو نو ته دسرډرډ ور پيدا کړی دی.نا ټو او امر يکاپيان دي .خودوی بيا ادعا لري ، چي مور و افغانستان ته د مرستي،بيابادولو،ديموکراسی ډپولي کولو،دالقاعده، تروريزم اومخدره موادو دقاچاق دله منځه وړلو په منظور افغانستان ته را غلي او په دې لاره کي مر سته کوو.او دبن په لومړي کنفرانس کي دغه هوډاو پريکړه هم وسوه. خواوس دبن دکنفرانس لس ( ۱۰ ) کاله کيږي، چي دافغانانو په ژوند کي دپام وړ بهبود هم نه دی را غلی او حتا دافغانستان ستونزي نوري هم دهغه وخت په پرتله ډيري سوي دي کوم چي افغانستان په ۱۹۷۵م کال ياهم تر دې ور سته دنجيب دحکومت تر اخيره پوري يي ژوند کاوه،دا ځکه چي په هغه وخت کي روغتيا ئي خدمتونه په وړيا توگه تر سره کيده، بنوونځی او لوړ تحصيلات ،کوپون ، کار او داسي نور خدمتونه په ټولنيز ډول سره تر سره کيده.خو مور وينو چي نن ورځ په کابل کي په بنارينو کي لا هم بريښنا نه سته سر کان خراب دي او ولايت خولا پريږده.خو دناتواو امر يکا ئيانو را تگ افغانستان ته جنگ را ړی ليکن خاموشه يي نه کی، نو په همدغه خاطر دبادولو وړ يي بولم چي ، نا ټو او امر يکا ئيان با يد پر خپلو کړنو دسره نوی علمي او عملي نظر وکړي.

زما دنظره نا ټو اوامريکائيان با يد لومړی په افغانستان کي دولتي را هبري ته تغيرورکي او هغه کسانو چي هرونوع خيانت يي په دغه لس کاله کي دافغانانو سره کړی دی هغه با يد محکمه سي . او يوه نوي سالمه راهبري بايد را منځته سي، چي دافغانانو دباوروروي.او په همدغه ډول با يد يوننريواله کنفرانس را وبلل سي ، چي په هغه کي دافغانستان دخلکو رښتيني نما ينده گان،روحانين، دلورو زده کړو خاوندان او هغه کسان چي لاسونه يي په وينو نوي لړلي اوپه مذهبي فرقيزه جنگو کي برخه نه وي اخيستي، درشوت او خيانت ټاپه نه وي پر وهل سوي.نو بيا هم ددغسي نما ينده گانو په گډون يو نريوال کنفرانس دافغانستان دمسللي دحل دپاره را وبلل سی ، چي دامنيت شورا دايمي غړي + همسايه هيوادونه + هغه اهل افغانان چي په پورته ډول يا دونه ځيني وسوه دملي وحدت پر بنسټ سره رټول سي ، تير مخالفتونه هير کړي او دافغانستان دبيا ابادولو دپاره خدمت او عملي کار وکي او دا ټولنه نورددغه غميزی څخه خلاصه کي.هم دغسي دبهر نيانو سره دملي گټو پر بنسټ ددواړو ملتونودگټو دساتلو پر بنسټ دوستي حتا ورورولي وکي ، داځکه چي بيله نريواله همکار مور په تجريد ډول دغه ټولنه نه سو جوړولای.

ولي؛ که مور نريوال هم خطا باسو او خپل خلک هم خطا باسودونيا ته دا ور ښکاره کړو چي مور دخلکو استازي يو،ريس جمهورپه يو يا دوه کيلو متری کي په هليکپتر کي دارگ څخه د لوی جر گي تر تالاره را ځي ،خو په موټر کي نه سي راتلای، نو دا بيا دخلکو استازی نه بلل کيږي.او نوموړی دولت هم نه دخلکو نما ينده دولت نه دی او نه دخلکو په را په دغه دولت جوړ سوی دی. او علت يي دا هم دی چي دغه لويه جرگه او نور کنفرا نسونه ناکامه او پايله يي بي نتيجي را وزي او هيڅ لاسته را وړنه نوموړي لوی جرگي نه درلودله. پای

ننگیالی بخرکی